

Asia: VN/10057/2023

Jätelakiopas: yhdyskuntajätehuoltoa ohjaavat säännökset

Luku 2: Mitä on yhdyskuntajäte?

Voitte kirjoittaa kommenttinne ko. osa-alueesta alla olevaan tekstikenttään

Luvun pitäisi käsitellä vain yhdyskuntajätteen määritelmää. Oppaassa on hyvin sanottu, että ”Jätteen määrittely yhdyskuntajätteeksi ei vaikuta jätehuollon vastuunjakoon julkisten ja yksityisten toimijoiden välillä.” Kuitenkin tämän jälkeen oppaassa on hieman vääristyneesti laajennettu asumisen jätteen käsitettä kotitaloutta laajemmaksi. Luvussa 2 sekoittuvat jo määrittely sekä kunnan vastuun määrittely. SKAL Ympäristöyritykset katsoo, että kunnan vastuun määrittely tulee tässä kohdin poistaa. Huomautamme, että yleisesti rakennus- ja purkujäte eivät ole yhdyskuntajätettä ja tämä tulisi poistaa kohdasta luvusta 2 sekä laajemminkin koko oppaasta.

Oppaassa sanotaan, että ”Saostus- ja umpisäiliölietteet kirjataan kuitenkin yhdyskuntajätetilastoinnissa paremman luokituksen puutteessa toistaiseksi luokan 20 nimikkeisiin siitä huolimatta, että saostus- ja umpisäiliöliete ei ole yhdyskuntajätettä.” SKAL Ympäristöyritykset katsoo, että myös ohjeistuksessa tuodaan hyvin esille, ettei saostus- ja umpisäiliölietteille ole olemassa edes yhdyskuntajätetilastoinnissa oikeaa kohtaa ja tämä ei ole yhdysjätettä. Tämä ristiriidassa luvun 2 käsitteen osalta ja tulee poistaa luvun alta.

Sivu 8 koskee vain tilastointia, joten tämä tulisi poistaa.

Luku 3: Vastuu yhdyskuntajätehuollon järjestämisestä

Kunnan perusvastuu

Luku 3: Vastuu yhdyskuntajätehuollon järjestämisestä

SKAL Ympäristöyritykset katsoo, että oppaassa on määriteltävä asumisen käsite. Ilman asumisen käsitteen määritelmää oppaaseen jää erittäin paljon tulkinnanvaraisia kohtia asumiseen liittyen. Tällä hetkellä laintulkinta on hyvin kirjavaa varsinkin tehostetun palveluasumisen osalta, koska tätä rinnastetaan usein itsenäiseen senioriasumiseen.

SKAL Ympäristöyritykset huomauttaa, että oppaaseen on nostettu Vaasan hallinto-oikeus (22.2.2022, 168/2022, diaarinro 20348/2020) yksittäinen päätös palveluasumiseen liittyen. Kun taas tehostetun palveluasumisen osalta tulkinnan perusteena, ettei hallinto-oikeus ole ottanut tähän kantaa. SKAL Ympäristöyritykset katsoo, että oppaasta tulee poistaa hallinto-oikeuteen viittaava kohta, koska muuallakaan oppaassa tulkinta ei perustu tuomioistuimen päätökseen.

Kunnan jätehuoltovastuu on perusteltua rajata vain vapaa-ajan asuntoihin, jotka eivät liity elinkeinotoiminnan harjoittamiseen. Nyt oppaassa halutaan laajentaa kunnan perusvastuuta myös selkeästi yritystoiminnan jätteisiin.

3.2.2 Kunnan hallinto- ja palvelutoiminnassa syntyvä yhdyskuntajäte

Sivulla 10 on hyvin oppaassa sanottu: ”Vastuu määräytyy kiinteistössä harjoitettavan toiminnan ja siinä syntyvän jätteen laadun ja ominaisuuksien perusteella. Pääsääntöisesti merkitystä ei ole sillä, mikä taho kiinteistön omistaa tai kenen hallinnassa kiinteistö on.”

SKAL Ympäristöyritykset huomauttaa sivun 10 yllä olevaa muotoilua tulee käyttää oppaassa kaikkialla, eikä jättää epäselviä tulkintoja asian osalta muualle oppaassa.

Kuitenkin käytännössä kunnan ollessa vuokranantajana on hyvin erilaisia käytäntöjä jätehuoltovastuista, jotka oppaassa tulisi tarkentaa. Tulkinnanvaraisia kysymyksiä on jätelain muutoksen myötä hyvin useita ja nämä aiheuttavat erilaisia laintulkintoja. SKAL Ympäristöyritykset katsoo, että Ympäristöministeriön olisi pitänyt selvittää ennen oppaan laadintaa, mitkä ovat nämä tulkinnanvaraiset kysymykset asian osalta ja hakea näihin tarkempia ohjeistuksia. Huomautamme, että kunnat ovat jopa velvoittaneet elinkeinotoimintaa harjoittavia vuokralaisia siirtymään kunnan järjestämään jätehuoltoon. Näistä viimeisin esimerkki on yksityiset päiväkodit.

3.2.3 Jätehuollon järjestämisvastuu hyvinvointialueen hallinto- ja palvelutoiminnassa syntyvästä jätteestä

Katsomme, että oppaan lähtökohtana tulee olla jätelainsäädännön selkiytys ohjeistuksen osalta. Esitämme poistoa sivulta 12: ”Sosiaali- ja terveydenhuollon jätehuollon järjestämisvastuun muutoksella ei muuteta kunnan jätehuollon järjestämisvastuun soveltamisalaa siltä osin, kun kysymys on jätelain 32 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettusta asumisessa syntyvästä jätteestä.”

Kyseisen kohdan merkitys on todella epäselvä ja antaa kuvan, että asumisen käsitettä halutaan oppaassa laajentaa.

3.2.4 Liikehuoneistossa syntyvä yhdyskuntajäte, joka kerätään kiinteistöllä yhdessä kunnan keräysvastuulle kuuluvan jätteen kanssa (mm. kivijalkayritykset)

Oppaassa on mainittu 3.2.4 kohdassa, että ”Tavallisimmin on kysymys kiinteistöistä, joiden liikehuoneistossa (esim. kivijalkayrityksissä) syntyvä jätemäärä on verrattain vähäinen kiinteistössä syntyvään yhdyskuntajätteen kokonaismäärään nähden.” Ympäristöministeriön tulee määritellä termi ”vähäinen”, koska käytännössä liikehuoneistot ovat joutuneet siirtymään kunnan järjestämään jätteenkuljetukseen, vaikka olisi ollut vain yksi asuinhuoneisto kiinteistön yhteydessä. Myöskään liikehuoneistojen osake-enemmistöllä, pinta-alalla tai jätemäärällä ei ole ollut merkitystä asian osalta, vaan kiinteistöt ovat pakotettu siirtymään kunnan järjestämään jätteenkuljetukseen. Katsomme, että tämä oppaan tulkinta ”vähäinen” aiheuttaa myös epäselvyyksiä.

Kiitämme muuten selkeää ohjeistusta, että liikehuoneistolla on aina mahdollisuus järjestää oma jätehuoltonsa. Oppaan ohjeistus tulee saattaa kaikkien kuntien ja jäteviranomaisten tietoon jatkossa, tätä tulee jatkossa noudattaa sekä opastaa yrityksiä.

3.2.6 Kunnan velvollisuus järjestää muiden jätteiden jätehuolto

Rakennus- ja purkujäte eivät ole yhdyskuntajätettä. SKAL Ympäristöyritykset ihmettelee, miksi tämä on nostettu monessa kohdin oppaaseen?

Sivulla 14 on määritelty kunnan vastuu suhteessa kotitalouksien rakennus- ja purkutoiminnan jätteisiin. Kiinnitämme huomioita siihen, että oppaassa tulee käsitellä vain kotitalouksissa syntyvää purkujätettä. Oppaassa tulee antaa ennen kaikkea linjaukset siihen, että mikä on kiinteistöittaisen kuljetuksen soveltuva jätemäärä. Nyt kuntayhtiöissä on tarjottu vaihtolavoja suoraan kotitalouksille rakennus- ja purkujätteen osalta, jolloin kyse ei ole enää

kiinteistöittäisestä jätemäärästä. SKAL Ympäristöyritykset katsoo, ettei tämä voi olla kunnan perusvastuuseen kuuluvaa toimintaa. Epäselvällä lain tulkinnalla sekä puutteellisella oppaan ohjeistuksella voidaan heikentää ja horjuttaa vakiintuneita yksityisiä markkinoita.

3.3.1 Kunnan toissijaisen jätehuoltopalvelun edellytykset

Pääsääntöisesti ohjeistus kunnan toissijaisen jätehuoltopalveluista (TSV) oppaassa on selkeä. Kiitämme, että oppaassa nostetaan esiin, ettei TSV-palvelua voi markkinoida samoin kuin markkinaehtoisia palveluja. Ministeriön tekemä selkeä ohjeistus asiasta tulee myös saattaa TSV-palvelua ostavien tietoisuuteen, jotta asiakkailta on myös tarkempi tietoisuus asiasta.

Kuitenkin SKAL Ympäristöyritykset toivoo, että myös oppaassa nostettaisiin tiedossa olevia ongelmakohtia esille, selkiytettäisiin entisestään tiedottamista sekä kiinnitetään entistä enemmän huomioita TSV:n valvontaan. SKAL Ympäristöyritykset huomauttaa, että TSV:tä on myyty tilanteissa, joissa ei ole havaittavissa markkinapuutetta. Kiinnitämme huomioita siihen, että lausunnoilla oleva opas ei edellytä tai vaadi kunnallisia jäteyhtiöitä ensin selvittämään ja kartoittamaan oman toiminta-alueensa varsinaista markkinapuutetta.

Alle 2000 euron palveluiden osalta kunnan jäteyhtiöllä on ajantasaisin seuranta rajan täyttämisestä. Oppaaseen tulee luoda kunnallisille jäteyhtiöille ohjeistus, kuinka asiakkaita informoidaan Materiaalitorin käyttämisestä sekä seurataan 2000 euron rajan täyttymisestä. Näin toiminta olisi läpinäkyvää ja avointa. Koska nykyisin kunnallisilla jäteyhtiöillä ei ole varsinaista seurantavelvollisuutta asian osalta, vaan tämä jää jätteen haltijan tehtäväksi.

Katsomme, että TSV-jätteen myynnistä tulee tehdä selkeät pelisäännöt, koska nyt markkinointi on kirjavaa ja valvonnan viranomaistoimet haastavia. Palkatut TSV-jätemyyjät osoittaa sen, että toimintaa myydään erittäin laajasti markkinoille.

Oppaassa sivulla 16 on esitetty hinnan vertailusta tulkinta. Kuitenkin tämän osalta opas ei anna lukijalleen mitään ohjetta hinnan osalta. Katsomme, että tämän osalta tulee ensin saada tulkintaa perustella oppaassa paremmin. Kiinnitämme myös huomioita, että termiä ”pienehkö poikkeama” tulee avata, koska tämän osalta jättää hyvin paljon tulkintaa.

3.3.2 Menettely Materiaalitorissa

Oppaassa on selkeästi esitetty Materiaalitorin rooli. Kuitenkin Materiaalitoria markkinoitaessa tulisi huomioida oppaassa lausutut kohdat entistä tarkemmin. Sivulla 17 on nostettu oppaassa ”esimerkiksi rakennusyritys voi tehdä jätteen haltijan puolesta rakennusjätteen käsittelypalvelua koskevan tarjouspyynnön osana tarjoamaansa rakennusurakkaa.” Katsomme, että esimerkki on harhaanjohtava ja tulee poistaa. Kaikkialla Suomesta löytyy markkinaehtoista toimintaa rakennus- ja purkujätteen vastaanottamisen osalta.

Opas antaa hyvin ristiriitaisen kuvan siitä, että Materiaalitorin tarjoukset joko hyväksytään tai hylätään. Katsomme, että muotoilua tulee muuttaa vastaamaan jätelakia.

Tuottajavastuun rooli yhdyskuntajätehuollossa

-

Kiinteistön haltijan tai muun jätteen haltijan vastuut

-

Luku 4: Viranomaiset ja kunnan jätelaitos

Voitte kirjoittaa kommenttinne ko. osa-alueesta alla olevaan tekstikenttään

4.1 Kunnan tehtävät yleisesti

SKAL Ympäristöyritykset kiittää, että sivulla 26 on lueteltu tasapuolisesti erilaiset tavat, joilla kunta voi hoitaa jätehuollon operatiiviseen järjestämiseen liittyvät palvelutehtävät tai tehtäväkokonaisuuden sen luonteen mukaan.

Sivulla 28 on kuvissa olevissa laatikoissa virhe ja ne tulee poistaa oppaasta. Kuvakkeissa on virheellinen lause ”asumisessa ja siihen rinnastettavassa toiminnassa”. SKAL Ympäristöyritykset huomauttaa, että jätelaista ei löydy tällaista tulkintaa.

4.2 Kunnan jätehuoltoviranomaisen tehtävät

Kunnan jätehuoltoviranomaisen tehtävien osalta tulisi erillisellä ohjeistuksella vielä tarkentaa TSV-palvelun osalta seuraamista sekä mahdollista valvontaa. Myös valvonnan osalta tulisi oppaassa tarkastella kunnallisten jäteyhtiöiden tytäryhtiöitä.

4.3 Kunnan jätelaitoksen rooli ja tehtävät

Sivulla 31 esitetään palvelutehtävät, jotka voidaan siirtää sopimuksella kunnan jätelaitokselle (jätelaki 43§). Tämän osalta tulisi tehdä tarkennus oppaaseen, että palvelutehtävät liittyvät vain kunnan vastuulla oleviin jätteisiin. Myöskään palvelutehtäviin kirjattu asiakasrekisteri ei ole sama asia kuin jätteenkuljetusrekisteri, jonka ylläpito on viranomaistehtävä ja kuuluu vain jätehuoltoviranomaiselle.

”Toimiessaan kilpailutilanteessa markkinoilla kunnan on huolehdittava siitä, ettei toiminta johda kilpailuneutraliteettiongelmien julkisen ja yksityisen toimijan välillä. Markkinaehtoisen toiminnan vaatimuksista säädetään muun muassa kuntalailla (410/2015) ja kilpailulain (948/2011). Markkinaehtoisen toiminnan kirjanpito on eriytettävä lakisääteisen toiminnan kirjanpidosta (jätelain 44 §, luku 4.4). Kilpailu- ja kuluttajavirasto (KKV) valvoo yleisesti kilpailulainsäädännön täytäntöönpanoa ja toteutumista sekä kilpailuneutraliteettia kilpailulain nojalla”. Onko ELY-keskuksella valvovana viranomaisena mahdollista puuttua jo kilpailuneutraliteettiongelmien ennen KKV:tä? Oppaassa ei ole tuotu tässä kohdin esille valvovan viranomaisen roolia näissä kysymyksissä.

Myöskään oppaassa ei ole tässä kohdassa nostettu esille lainkaan kunnallisten jäteyhtiöiden tytäryhtiöitä. Näemme, että hyvin useilla kunnallisilla jäteyhtiöillä on nykyisin tytäryhtiöitä ja näiden osalta tulee myös oppaaseen laatia tarkemmat ohjeistukset toiminnasta.

4.5 Valvontaviranomaisten tehtävät ja työnjako

SKAL Ympäristöyritykset ovat jo lausunnossaan aiemmin tuonut esille TSV-palvelun osalta tulee tarkemmin määritellä viranomaisvalvonta sekä tehtävät.

Sivulla 33 on esitetty ”Markkinaehtoista jätehuoltopalvelua ei ole toissijaisen jätehuoltovastuun perusteella annettu palvelu, hankintalainsäädännön mukainen omistajakunnille sidosyksikkönä annettu muu jätehuoltopalvelu, kuntayhteistyöyksiköiden sisäinen sidosyksikköpalvelu tai jätelaitosten välisenä yhteistyönä annettu jätehuoltopalvelu (horisontaalinen yhteistyö)”. Kysymme oppaan laatijalta, mitä tarkoitetaan ”kuntayhteistyöyksiköiden sisäisellä sidosyksikköpalvelulla? Tämä termi tulee avata tarkemmin ja selkiyttää terminologiaa. Myös on mainittu horisontaalinen yhteistyö sivulla 33. Tämän osalta tulisi oppaassa tehdä selvennys, että horisontaaliselle yhteistyölle on asetettu edellytykset, joiden kaikkien on täytyttävä yhtäaikaaisesti.

On huomioitava, että jätelaissa säädetty kirjanpidon eriyttämisvaatimus ei edellytä TSV-palvelun eriyttämistä muusta lakisääteisestä palvelusta, mutta toiminnan läpinäkyvyyden varmistamiseksi tiedot ovat suositeltavaa julkaista. Tämä osoittaa sen, että jätelainsäädännön osalta tulisi tarkentaa TSV-palvelua. Tai oppaassa tulee tarkemmin vielä määritellä toiminnan läpinäkyvyydestä. Muuten myös viranomaisvalvonta TSV-palvelun osalta on haastavaa.

Luku 5: Yhdyskuntajätteen erilliskeräys

Voitte kirjoittaa kommenttinne ko. osa-alueesta alla olevaan tekstikenttään

Kappaleessa 5.2.3 on maininta, että ”Kunnan jätehuoltomääräyksillä voidaan kuitenkin huomioida alueelliset olosuhteet niin, että jätehuoltomääräyksillä voidaan velvoittaa joko asetuksessa säädettyä laajempaan (ankarampaan) erilliskeräykseen tai sallia määrääjäksi asetuksessa säädettyä suppeampi (lievempi) erilliskeräys.” Maininta on hyvin monitulkintainen ja tämän osalta opasta tulee selkeyttää

Luku 6: Kunnan vastuulle kuuluvan jätteen kuljetuksen järjestäminen

Voitte kirjoittaa kommenttinne ko. osa-alueesta alla olevaan tekstikenttään

Kiitämme, että luku 6. jätteenkuljetus on erittäin selkeä kokonaisuus, jossa kaksi kuljetusjärjestelmää ja jätelaista tulevat reunaehdot on ilmaistu puolueettomasti. Jätelain tarkoituksena on ollut, että kummatkin järjestelmät voivat olla rinnakkain eri kunnissa sekajätteiden ja saostus- ja umpisäiliölietteiden kuljetuksessa silloin kun jätelain asettamat kriteerit täyttyvät.

Sivulla 44 on kirjoitettu oppaaseen ”Jätelain säännökset mahdollistavat, että kunta voisi järjestää vastuulleen kuuluvan jätteenkuljetuksen myös omana toimintanaan, omaa kuljetuskalustoa ja omia työntekijöitä käyttäen. Ammattimainen jätteenkuljetus vaatii kaluston, työntekijät, asianmukaiset luvat jne, joita kunnilla ei normaalitapauksissa ole tarkoituksenmukaista hankkia omistukseensa, vaan palvelut ovat hankittavissa yksityisiltä markkinoilta”.

Oppaassa esitetty kohta on uusi ja se on otettu käyttöön vasta talvella 2023 yksittäisen kunnallisen jäteyhtymän siirtäessä jätteenkuljetuksen omaksi toiminnakseen. SKAL Ympäristöyritykset katsoo, että jätelaissa sekä lainsäätäjän tahtotila on ollut, että kunnat kilpailuttavat jätteenkuljetukset.

SKAL Ympäristöyritykset katsoo, että jätelainsäädäntöä tulee tarkentaa siltä osin, että kunnat eivät voi toimia samoilla jätteenkuljetusmarkkinoilla yksityisten yritysten kanssa.

Luku 7: Poikkeukset velvollisuudesta liittyä kunnan järjestämään jätehuoltoon tai kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen

Voitte kirjoittaa kommenttinne ko. osa-alueesta alla olevaan tekstikenttään

-

Luku 8: Jätehuoltopalvelujen laatuvaatimukset ja palvelujen hankinta

Voitte kirjoittaa kommenttinne ko. osa-alueesta alla olevaan tekstikenttään

-

Luku 9: Jätehuollon rekisterit ja kirjanpito jätteistä

Voitte kirjoittaa kommenttinne ko. osa-alueesta alla olevaan tekstikenttään

Jätteenkuljetusrekisteristä 143 §:n ohjeistettaessa on kiinnitettävä huomiota, että asiasta oppaassa ohjeistetaan tarkasti ja riittävin esimerkein. Tiedonhallinnan vastuiden näkökulmasta kokonaisuus on sekava ja monitulkintainen. Asiasta annettua KHO:n ratkaisua 2018:172 ja jätelakia tältä osin on tulkittu tarkemmin oppaan alaviitteessä mainitussa artikkelissa Voutilainen ja Sariola (2019).

Huomautamme, että rekisterin ylläpitoon sekä tietojen käyttöön liittyy kuitenkin käytännössä epäselvyyksiä sekä paljon avoimia kysymyksiä. Viranomaisrekisterin tietosisältöä on päätynyt alueen jätelaitoksen käyttöön sellaisiin käyttötarkoituksiin, joita ei voida lukea rekisteriin liittyviksi ”teknisiksi toimenpiteiksi”.

Kiitämme, että oppaassa on hyvin kirjattu, että rekisteriin merkittävien tietojen vastaanottamista, keräämistä tai tallentamista rekisteriin ei voi siirtää jätelaitoksen tehtäväksi.

Luku 10: Jättemaksut ja kuluttajansuoja

Voitte kirjoittaa kommenttinne ko. osa-alueesta alla olevaan tekstikenttään

Luvussa on mainittu, että ” Kuluttaja-asiamies voi arvioida sekä jätehuollon palveluja tarjoavan elinkeinonharjoittajan että alan toimialajärjestön toimesta laadittuja sopimusehtoja, myös vakioehtoja kuten yleisiä toimitusehtoja.” Kohtaan olisi mahdollista sisällyttää alaviitteeseen maininta siitä, että Kierrätysteollisuus ry ja SKAL ry ovat yhteistyössä Kuluttaja- ja kilpailuviranomaisen kanssa laatineet päivitetyt sopimusehdot: ”Ympäristöhuollon yleiset sopimusehdot kuluttaja-asiakkaille (5.4.2023)”. Ehdot ovat kuluttaja-asiamiehen tarkastamat ja hyväksymät.

Luku 11: Kunnan jätehuoltomääräykset ja neuvonta

Voitte kirjoittaa kommenttinne ko. osa-alueesta alla olevaan tekstikenttään

-

Muuta lausuttavaa

Voitte kirjoittaa mahdolliset muut kommenttinne olevaan tekstikenttään

SKAL Ympäristöyritykset katsoo, että jätelainsäädäntöä on jatkossa tarkennettava, koska ohjeistukset eivät ole edelleenkään sitovia ja jätelain tulkinta on hyvin tulkinnanvaraista. On erittäin hyvä, että yhtenäistä ohjeistusta on saatavilla sekä Ympäristöministeriö on yrittänyt tarkentaa entisestään vastuukysymyksiä. Kuitenkaan luonnoksella oleva opas ei edelleenkään selvennä tulkintakysymyksiä tarpeeksi. Jätelainsäädännön osalta olemme nähneet hyvin, että nykyinen lainsäädäntö aiheuttaa erilaisia sekä todella kiistanalaisia lain tulkintaa.

Lausunnolla oleva opas näyttää sen, että yhdyskuntajätehuollon lainsäädännön osalta vastuunjako koskeissa kysymyksissä on hyvin kirjavaa sekä sekavaa. Lausunnoilla olevassa oppaassa tulkinnat vaihtelevat. Huomautamme, että opasta tulee selkiyttää, koska oppaassa tulkinnan laajuudet vaihtelevat todella paljon. Varsinkin osassa kohdista oppaassa toistetaan lakitekstejä ilman selvennyksiä tai tuomioistuimen ratkaisuja oppaan teksteissä.

SKAL Ympäristöyritykset eivät ole olleet ministeriön valmistelutyössä mukana. Varsinkin lukiessa näyttäytyy, että elinkeinoelämää koskevia jätteitä halutaan siirtää kohti kunnan vastuulle oppaan tulkintoja lukiessa. SKAL Ympäristöyritykset katsookin, että oppaan tulee olla tämän osalta lain hengen mukainen, eikä ohjeistuksilla tai tulkintoilla voida tehdä laajempia tulkinta jätelaista.

Toivomme, että jätelakiopas on jatkossa ainut jätelainsäädäntöä ohjaava virallinen asiakirja. Useasti SKAL Ympäristöyritykset törmää siihen, että kunnissa on käytetty vain Kuntaliiton yleiskirjeen ohjeistusta (Kuntaliiton yleiskirje 3/2019) tai muistiota päätöksenteossaan tai jätelakia tulkittaessa. Katsomme, että Kuntaliiton ohjeistuksien tulee olla linjassaan ministeriön laatiman oppaan osalta ja nämä oppaat eivät voi olla ristiriitaisia keskenään.

Kiitämme, että luku 6. jätteenkuljetus on erittäin selkeä kokonaisuus, jossa kaksi kuljetusjärjestelmää ja jätelaista tulevat reunaehdot on ilmaistu puolueettomasti. Tässä näyttäytyy lainsäätäjän vahva tahtotila.

Anttonen Tarja
SKAL Ympäristöyritykset ry